

Μέσ' στους δρόμους
τριγυρνάνε
οι μανάδες και κοιτάνε
ν' αντικρίσουνε,
τα παιδιά τους π'
ορκιστήκαν
στο σταθμό όταν
χωριστήκαν
να νικήσουνε.

Μα για `κείνους που
`χουν φύγει
και η δόξα τους τυλίγει,
ας χαιρόμαστε,
και ποτέ καμιά ας μη
κλάψει,
κάθε πόνο της ας κάψει,
κι ας ευχόμαστε:

Παιδιά, της Ελλάδος
παιδιά,
που σκληρά πολεμάτε
πάνω στα βουνά,
παιδιά στη γλυκιά
Παναγιά
προσευχόμαστε όλες να
`ρθετε ξανά.

Λέω σ' όσες αγαπούνε
και για κάποιον
ξενυχτούνε
και στενάζουνε,
πως η πίκρα κι η
τρεμούλα
σε μια τίμια
Ελληνοπούλα,
δεν ταιριάζουνε.

Ελληνίδες του Ζαλόγγου
και της πόλης και του
λόγγου
και Πλακιώτισσες,
όσο κι αν πικρά πονούμε
υπερήφανα ας πούμε
σαν Σουλιώτισσες.

Παιδιά, της Ελλάδος
παιδιά,
που σκληρά πολεμάτε
πάνω στα βουνά,
παιδιά στη γλυκιά
Παναγιά
προσευχόμαστε όλες να
`ρθετε ξανά.

Με της νίκης τα κλαδιά,
σας προσμένουμε παιδιά